तामेवदेवींमकरध्वजस्यवशमुपनीतःसन् जडवदितिहवक्ष्यमाणान्दशश्लोकानुवाच जाड्यानुकरणंचवैदग्ध्येनतद्वशीकारार्थं दिविजानांदेवानां मनुजानांचयानिमनांसिनयनानिचतेषामाल्हाददुघैर्गत्यादिभिः नृणांमनसिकामस्यविवरंप्रवेशद्वारंविदधतीं गतिश्चविहारश्चक्रीडाविनययुक्तोऽवलोकश्चसुस्वराण्यक्षराणिचअवयवाश्चनेत्रादयस्तैः ॥६॥ निजमुखाद्विगलितममृतमिवस्वादु आसवइवमादकंचयत्सहासंभाषणंतस्मिन् आमोदोनिश्वासगंधः तेनमदांधायेमधुकरनिकरास्तैरुपरोधःआवरणं तेनभयाद्द्रुतःशीघ्रोयःपदविन्यासःतेनवल्गुस्पंदनंकिंचिच्चलनं स्तनकलशयोःकबरभारेरशनायांचयस्यास्ताम् तस्यावलोकनेनविदृतावसरस्यदत्तावकाशस्य ॥७॥ कात्वंशैलेगिरावस्मिन्किंचिकीर्षसि मुनिवर्येत्यादिपुंस्त्वेनसं

तामेवाविदूरेमधुकरीमिवसुमनसउपजिघ्रतींदिविजमनुजमनोनयनाल्हाददुघैर्गतिविहारविनयावलोकसुस्वराक्षरावयवैर्मनसिनृणांकुसुमायुधस्यविदधतींविवरम् ॥ ६॥ निजमुखविगालितामृतासवसहासभाषणामोदमदांधमधुकरनिकरोपरोधेनद्रुतपदविन्यासेनवल्गुस्पंदनस्तनकलशकबरभाररशनांदेवींतदवलोकनेनविदृतावसरस्यभगवतोमकरध्वजस्यवशमुपनीतोजडवदितिहोवाच ॥ ७॥ कात्वंचिकीर्षसिचकिंमुनिवर्यशैलेमायाऽसिकाऽपिभगवत्परदेवतायाः ॥ विज्येबिभर्षिधनुषीसुहृदात्मनोऽर्थेकिंवामृगान्मृगयसेविपिनेप्रमत्तान् ॥ ८॥ बाणाविमौभगवतःशतपत्रपत्रौशांतावपुंखरुचिरावतितिग्मदंतौ ॥ कस्मैयुयुंक्षसिवनेविचरन्नविद्मःक्षेमायनोजडधियांतवविक्रमोऽस्तु ॥ ९॥

बोधनादिजाड्यानुकरणार्थम् हेमुनिवर्य नूनंभगवतःपरदेवताभूतस्यमायाऽसि भ्रुवावालक्ष्यआह हेसुहृत्सखेविज्येनिर्गुणेधनुषीबिभर्षिकिमात्मनोऽर्थेतवैवाभ्यांकिंकार्यमस्ति किंवाप्रमत्तान् अजितेंद्रियान्मृगतुल्यानस्मदादीन्मृगयसे तान्वशीकर्तुंधनुषीधारयसीत्यर्थः ॥ ८ ॥ कटाक्षावालक्ष्याह बाणाविमौशतपत्रेनेत्रकमलेतेएवपत्राणिपिच्छानिययोः शांतौविभ्रमेणमंथरौपुंखाभ्यांविनाऽपिरुचिरौ पत्रतयाकल्पितनेत्राभ्यांपरभागस्यपुंखस्थानीयस्याभावात् अतितिग्मौतीक्ष्णौदंतौअग्रभागौययोस्तौ कस्मैप्रयोक्तुमिच्छसीतिनविद्मः अतोभयादेतावत्प्रार्थयामहेतवायंविक्रमोऽस्माकंक्षेमायास्तु ॥ ९ ॥